

USTAWA

z dnia 31 lipca 1997 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. — Prawo upadłościowe i niektórych innych ustaw.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. — Prawo upadłościowe (Dz.U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512, z 1994 r. Nr 1, poz. 1, z 1995 r. Nr 85, poz. 426, z 1996 r. Nr 6, poz. 43, Nr 43, poz. 189, Nr 106, poz. 496 i Nr 149, poz. 703 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 54, poz. 349) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. § 1. Przedsiębiorca, który zaprzestał płacenia długów, będzie uznany za upadłego.

§ 2. Upadłość przedsiębiorcy będącego osobą prawną oraz znajdujących się w stanie likwidacji spółki jawnej i spółki komandytowej będzie ogłoszona także wówczas, gdy ich majątek nie wystarcza na zaspokojenie długów.”;

2) w art. 3:

a) w § 1 wyrazy „jednostek samorządu terytorialnego, państwowych jednostek organizacyjnych, chyba że ustawa wyłącza odpowiedzialność Skarbu Państwa” zastępuje się wyrazami „państwowych i komunalnych jednostek organizacyjnych, chyba że ustawa wyłącza odpowiedzialność Skarbu Państwa i gminy”;

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Nie można ogłosić upadłości: przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe”, przedsiębiorstwa państwowego „Porty Lotnicze” oraz państwowego przedsiębiorstwa użyteczności publicznej „Poczta Polska”, jeżeli właściwy organ uprawniony do reprezentowania Skarbu Państwa lub gminy zgłosi sprzeciw i złoży oświadczenie o przejęciu zobowiązań dłużnika.”;

c) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Nie można ogłosić upadłości Mennicy Państwowej, Państwowej Wytwórni Papierów Wartościowych oraz innych przedsiębiorców określonych w odrębnych przepisach, jeżeli właściwy organ uprawniony do reprezentowania Skarbu Państwa lub gminy zgłosi sprzeciw i złoży oświadczenie o przejęciu zobowiązań dłużnika.”;

d) po § 3 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Nie można ogłosić upadłości nie będącego osobą prawną przedsiębiorcy, którego działalność nie wymaga zgłoszenia do ewidencji w myśl przepisów o działalności gospodarczej.”;

3) w art. 4 w § 2:

- a) w pkt 1 po wyrazach „spółki jawnej” dodaje się wyrazy „oraz spółki komandytowej”;
- b) w pkt 4 po wyrazach „spółki jawnej” dodaje się wyrazy „oraz spółki komandytowej”;

4) art. 5 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 5. § 1. Przedsiębiorca jest zobowiązany, nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia zaprzestania płacenia długów, zgłosić w sądzie wniosek o ogłoszenie upadłości.
- § 2. Reprezentant przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 1 § 2, jest zobowiązany zgłosić wniosek o ogłoszenie upadłości w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym majątek nie wystarcza na zaspokojenie długów, chyba że wcześniej rozpoczął się bieg terminu określonego w § 1.
- § 3. Terminy określone w § 1 i 2 nie będą, a jeżeli rozpoczęły bieg, ulegają zawieszeniu, gdy przedsiębiorca złożył podanie o otwarcie postępowania układowego.”;

5) w art. 9:

- a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli wniosek o ogłoszenie upadłości składa dłużnik, winien nadto przedstawić:

 - 1) sprawozdanie finansowe, a jeżeli na podstawie odrębnych przepisów nie ma obowiązku sporządzania sprawozdania — bilans sporządzony dla celów tego postępowania;
 - 2) spis wierzycieli z podaniem wysokości wierzytelności każdego z nich oraz listę zabezpieczeń dokonanych przez wierzycieli na jego majątku;
 - 3) oświadczenia o spłatach wierzytelności dokonanych w terminie sześciu miesięcy przed dniem złożenia wniosku;
 - 4) spis podmiotów zobowiązanych majątkowo wobec dłużnika z określeniem wierzytelności i terminów zapłaty;
 - 5) wykaz tytułów egzekucyjnych przeciwko dłużnikowi.”;

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Jeżeli dłużnik twierdzi, że nie jest w stanie przedstawić dokumentów, o których mowa w § 2, jest zobowiązany wskazać tego przyczyny wraz z ich uprawdopodobnieniem.”;

c) po § 3 dodaje się § 4 i 5 w brzmieniu:

- „§ 4. Jeżeli ogłoszenia upadłości żąda wierzyciel, winien nadto uprawdopodobnić swoją wierzytelność.
- § 5. Jeżeli dłużnikiem jest przedsiębiorca podlegający wpisowi do rejestru, do wniosku należy dołączyć wyciąg z tego rejestru.”;

6) w art. 10:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sąd rozstrzyga wniosek o ogłoszenie upadłości nie później niż w terminie miesiąca od stwierdzenia, że spełnia warunki określone w art. 9 i wynikające z art. 11 § 1. Przed rozstrzygnięciem wniosku sąd w miarę potrzeby i możliwości wysłucha dłużnika i wierzycieli. Jeżeli wniosek dotyczy upadłości przedsiębiorstwa państwowego, sąd może w razie potrzeby wysłuchać także radę pracowniczą i organ założeńcyelski.”;

b) po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Sąd może przed rozstrzygnięciem wniosku dopuścić dowód z opinii biegłego w celu zbadania podstaw wniosku. Koszty biegłego pokrywa wnioskodawca.”;

7) w art. 13 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sąd oddala wniosek o ogłoszenie upadłości, jeżeli majątek dłużnika oczywiście nie wystarcza nawet na zaspokojenie kosztów postępowania. Sąd może również oddalić wniosek w razie stwierdzenia, że przedmioty majątkowe wchodzące w skład majątku dłużnika są obciążone zastawem, zastawem rejestrowym lub hipoteką, a pozostały jego majątek oczywiście nie wystarcza nawet na zaspokojenie kosztów postępowania.”;

8) w art. 14 po § 3 dodaje się § 4 i 5 w brzmieniu:

„§ 4. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określa szczególne kwalifikacje wymagane od kandydatów na syndyków, a w odniesieniu do osób prawnych — warunki, jakie muszą one spełniać.

§ 5. W zakresie ubezpieczeń społecznych do syndyków i członków ich rodzin stosuje się przepisy o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin.”;

9) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. § 1. Postanowienie o ogłoszeniu upadłości będzie niezwłocznie podane do publicznej wiadomości przez obwieszczenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym oraz w prasie lokalnej.

§ 2. Postanowienie w przedmiocie ogłoszenia upadłości doręcza się syndykowi, upadłemu lub jego spadkobiercy oraz wierzycielowi, który żądał ogłoszenia upadłości. Postanowienie w przedmiocie upadłości przedsiębiorstwa państwowego doręcza się także jego organowi założycielskiemu.”;

10) po rozdziale III działu II tytułu I dodaje się rozdział IV w brzmieniu:

„Rozdział IV

Odpowiedzialność cywilna

Art. 17¹. § 1. Kto nie wykona obowiązku określonego w art. 5 § 1 lub 2, odpowiada za

szkodę wyrządzoną przez to wierzycielowi, chyba że nie ponosi winy. Jeżeli obowiązku nie dopełniło kilka osób, ich odpowiedzialność jest solidarna.

§ 2. W sprawach, o których mowa w § 1, orzeka sąd gospodarczy.

Art. 17². § 1. Kto nie wykona obowiązku określonego w art. 5 § 1 lub 2, zostanie pozbawiony, na okres od dwóch do pięciu lat, prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek, oraz pełnienia funkcji reprezentanta lub pełnomocnika przedsiębiorcy, członka rady nadzorczej i komisji rewidycyjnej w spółce akcyjnej, z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółdzielni, chyba że nie ponosi winy.

§ 2. W sprawach, o których mowa w § 1, orzeka sąd prowadzący postępowanie upadłościowe.

§ 3. Postępowanie sąd wszczyna z urzędu.

§ 4. Sąd wydaje postanowienie po przeprowadzeniu rozprawy.

§ 5. Od postanowienia sądu o orzeczeniu zakazu, o którym mowa w § 1, służy apelacja.

§ 6. W sprawach, o których mowa w § 1, w zakresie nie uregulowanym w § 2—5 stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym.

Art. 17³. § 1. Sądy gospodarcze właściwe w sprawach upadłości prowadzą wykazy osób, wobec których orzeczono zakaz określony w art. 17² § 1. Centralną ewidencję wykazów prowadzi Minister Sprawiedliwości.

§ 2. Wykazy i centralna ewidencja, o których mowa w § 1, są jawne.

§ 3. Sąd dokonuje wpisu do wykazu i zawiadamia o wpisie Ministra Sprawiedliwości niezwłocznie po uprawomocnieniu się postanowienia określonego w art. 17² § 4.

§ 4. Po upływie okresu, na który zakaz został orzeczony, sąd z urzędu zarządza wykreślenie wpisu w wykazie i zawiadamia o wykreśleniu wpisu Ministra Sprawiedliwości.

§ 5. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Finansów, w drodze rozporządzenia, określi sposób prowadzenia wykazu oraz centralnej ewidencji, o których mowa w § 1, sposób udzielania informacji oraz wysokość opłat za udzielanie informacji z centralnej ewidencji.”;

11) w art. 18 w § 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Wykonanie tego obowiązku upadły potwierdza oświadczeniem na piśmie składanym sędziemu-

komisarzowi pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;

12) w art. 19 § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Do środków przymusu, o których mowa w paragrafach poprzedzających, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o egzekucji świadczeń niepieniężnych, z tym że grzywna, o której mowa w art. 1052 Kodeksu postępowania cywilnego, może być wymierzona jednorazowo do dziesięciu tysięcy złotych.”;

13) po art. 19 dodaje się art. 19¹ w brzmieniu:

„Art. 19¹. Wobec osoby, która nie wykonuje obowiązków określonych w art. 18 lub ukrywa swój majątek, stosuje się przepis art. 17².”;

14) w art. 22:

a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1,

b) po § 1 dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Minister Pracy i Polityki Socjalnej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określi zakres wyłączonego mienia, przeznaczonego na pomoc dla pracowników upadłego oraz ich rodzin, sposób zarządzania i likwidacji tego mienia.”;

15) w art. 32 po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do wierzytelności zabezpieczonych hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, wpisem w rejestrze statków lub prawem zatrzymania na rzeczach wchodzących w skład masy upadłości, w stosunku do których upadły nie jest dłużnikiem osobistym. Wierzytelności te podlegają zaspokojeniu z masy upadłości tylko w takim stopniu, w jakim wierzyciel nie uzyskał zaspokojenia od swojego dłużnika osobistego.”;

16) w art. 35 w § 1 wyrazy „ostatnich sześciu miesięcy” zastępuje się wyrazami „ostatniego roku”;

17) skreśla się art. 46;

18) w art. 55:

a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1,

b) po § 1 dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Przepis powyższy stosuje się odpowiednio do czynności upadłego, będącego spółką, dokonanej z jej współnikami i reprezentantami.”;

19) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Art. 57. §1. Prawo wytoczenia powództwa służy tylko syndykowi. W sprawach tych syndyk nie ma obowiązku uiszczania opłat sądowych.

§ 2. Prawo wytoczenia powództwa wygasa po upływie dwóch lat od dnia ogłoszenia upadłości, jeżeli na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego nie wygasło wcześniej. Termin ten nie ma zastosowania, gdy żądanie uznania

czynności za bezskuteczną zgłoszone zostało w drodze zarzutu.”;

20) w art. 63 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Postępowanie egzekucyjne, wszczęte przed ogłoszeniem upadłości przeciwko upadłemu w poszukiwaniu jego długu osobistego, będzie zawieszona z ogłoszeniem upadłości. Będzie ono umorzona z mocy prawa po uprawomocnieniu się postanowienia o ogłoszeniu upadłości.”;

21) art. 83 otrzymuje brzmienie:

„Art. 83. Sumy pieniężne należące do masy upadłości, jeżeli nie mają być niezwłocznie wydane, winny być, za zgodą sędziego-komisarza, złożone na oprocentowany rachunek bankowy albo do depozytu sądowego.”;

22) w art. 85:

a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1,
b) po § 1 dodaje się § 2—4 w brzmieniu:

„§ 2. Jeżeli upadły będący osobą prawną nie może występować w postępowaniu z powodu braku reprezentanta lub likwidatora, organ właściwy do ich odwołania, zamiast powoływania nowych reprezentantów, może ustanowić na czas trwania postępowania upadłościowego przedstawiciela upadłego. O ustanowieniu przedstawiciela zawiadamia się sędziego-komisarza i syndyka.

§ 3. Reprezentantowi upadłego, o którym mowa w § 2, likwidatorowi i przedstawicielowi przysługuje wynagrodzenie w wysokości ustalonej przez sędziego-komisarza na wniosek organu właściwego do powoływania reprezentanta lub przedstawiciela. Wynagrodzenie wypłaca się z funduszków masy upadłości i zalicza się do kosztów postępowania upadłościowego.

§ 4. Jeżeli odwołanie reprezentanta lub likwidatora nastąpiło po ogłoszeniu upadłości i nie ustanowiono nowego reprezentanta ani przedstawiciela, pisma i zawiadomienia kierowane do upadłego składa się do akt sądowych, chyba że sędzia-komisarz uzna za niezbędne ustanowienie kuratora do prowadzenia spraw upadłego. Kuratora wyznaczy sąd prowadzący postępowanie upadłościowe w sprawie na wniosek sędziego-komisarza.”;

23) w art. 90:

a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1,
b) po § 1 dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Syndyk wykonuje obowiązki statystyczne, określone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o statystyce publicznej w zakresie związanym z zarządaniem i likwidacją masy upadłości.”;

24) art. 100 otrzymuje brzmienie:

„Art. 100. Sędzia-komisarz może syndyka i zarządcę, zaniedbujących swoje obo-

wiązki, upomnieć, a gdyby to nie odniosło skutku, nałożyć na nich grzywnę do jednego tysiąca złotych, która może być potrącona z wynagrodzenia.”;

25) w art. 105:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Syndyk w najkrótszym czasie, nie dłużej niż w terminie miesiąca od dnia wyznaczenia syndyka, sporządzi inwentarz majątku masy upadłości i dokona jego oszacowania. Jeżeli dochowanie tego terminu nie byłoby możliwe ze względu na rozmiar majątku masy lub inne poważne trudności, sędzia-komisarz może na wniosek syndyka ustalić dłuższy termin do wykonania tych czynności.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Do spisu inwentarza syndyk dołącza uwagi co do stanu majątku, w tym także co do stanu prawnego nieruchomości i ruchomości będących we władaniu upadłego, oraz plan prowadzenia upadłości i plan ponoszenia wydatków na koszty postępowania upadłościowego.”;

26) art. 109 otrzymuje brzmienie:

„Art. 109. Spis inwentarza i bilans syndyk przedstawi sędziemu-komisarzowi. Jeżeli termin do przedstawienia tych dokumentów został przedłużony, syndyk złoży sędziemu-komisarzowi, w terminie miesiąca od dnia ogłoszenia upadłości, pisemne sprawozdanie ogólne o stanie masy upadłości i o możliwości zaspokojenia wierzycieli. Złożenie sprawozdania nie zwalnia syndyka od obowiązku złożenia następnie spisu inwentarza i bilansu.”;

27) w art. 113:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Nabywca przedsiębiorstwa nie odpowiada za długi upadłego, także zabezpieczone hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym i wpisem w rejestrze statków.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przed sprzedażą przedsiębiorstwa państwowego albo jego zakładu syndyk wysłucha wniosków organu założycielskiego.”;

28) w art. 117:

a) w § 1 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„Jeżeli w wyznaczonym terminie sprzedaż nie będzie dokonana lub nie będzie możliwa, syndyk zażąda wydania tych rzeczy w celu ich sprzedaży.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Rzecz, która nie jest we władaniu osoby, której przysługuje prawo zastawu lub zatrzymania, będzie sprzedana przez syndyka.”,

- c) po § 4 dodaje się § 5 w brzmieniu:
„§ 5. Niezależnie od tego, czy sprzedaży dokonuje syndyk, czy osoba uprawniona z tytułu prawa zastawu lub zatrzymania, cena uzyskana ze sprzedaży wchodzi w skład masy. Nie dotyczy to ceny uzyskanej ze sprzedaży przedmiotu zastawu rejestrowego.”;
- 29) w art. 118:
a) § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Cena uzyskana ze sprzedaży wchodzi w skład masy i podlega podziałowi według przepisów niniejszego prawa o podziale funduszu masy.”,
b) po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:
§ 3. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określi tryb sprzedaży z wolnej ręki, o której mowa w § 1.”;
- 30) w art. 120 § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Jednakże zaspokojenie osób uprawnionych, w tym wierzycieli, których wierzytelności były zabezpieczone na rzeczach wchodzących w skład masy upadłości, następuje według przepisów niniejszego prawa.”;
- 31) w art. 121:
a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1,
b) po § 1 dodaje się § 2 i 3 w brzmieniu:
„§ 2. Wierzyciel może oddać swój głos również na piśmie, na którym jego podpis jest uwierzytelniony przez sędziego-komisarza, sekretarza sądowego, notariusza lub właściwy organ gminy.
§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do ruchomości i nieruchomości upadłego, jeżeli nie zostały sprzedane i żaden z wierzycieli nie wyraził gotowości ich przejęcia na poczet wierzytelności, za cenę odpowiadającą w przypadku ruchomości — połowie kwoty oszacowania, nieruchomości zaś — dwóm trzecim tej kwoty.”;
- 32) art. 122 otrzymuje brzmienie:
„Art. 122. § 1. Syndyk i zarządca odrębnego majątku mają prawo do wynagrodzenia za swoją działalność oraz do zwrotu uzasadnionych wydatków, które wyłożyli z powodu swoich czynności.
§ 2. Wynagrodzenie sąd określa stosownie do zakresu i trudności czynności wykonywanych przez syndyka i zarządcę.”;
- 33) art. 123 otrzymuje brzmienie:
„Art. 123. § 1. Wysokość wynagrodzenia syndyka i zarządcy wstępnie określa sąd na wniosek syndyka i na przedstawienie sędziego-komisarza, w terminie miesiąca od dnia złożenia przez syndyka spisu inwentarza i bilansu upadłego. Wysokość ta stanowi podstawę do zaliczkowych wypłat w miarę dokonywanych czynności. Wraz z zaliczkami sąd przyznaje zwrot wydatków.
§ 2. Ostateczną wysokość wynagrodzenia sąd określa po złożeniu przez syndyka ostatecznego sprawozdania.
§ 3. Na postanowienia sądu w sprawach, o których mowa w § 1, nie służy zażalenie.
§ 4. Wynagrodzenie syndyka i zarządcy nie może przekroczyć 5% funduszu masy upadłości albo wielokrotności prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej.
§ 5. W razie powierzenia syndykowi prowadzenia przedsiębiorstwa upadłego, sąd może przyznać syndykowi wynagrodzenie do wysokości podwójnej stawki, o której mowa w § 4.
§ 6. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określi szczegółowy sposób ustalania wynagrodzenia syndyka i zarządcy odrębnego majątku oraz wielokrotność wynagrodzenia, o którym mowa w § 4.”;
- 34) w art. 131 § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Jeżeli czynność musi być dokonana niezwłocznie i dotyczy wartości nie przewyższającej jednego tysiąca złotych, syndyk może ją wykonać bez zezwolenia rady.”;
- 35) w art. 150:
a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1,
b) po § 1 dodaje się § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do wierzytelności zabezpieczonych hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, wpisem w rejestrze statków lub prawem zatrzymania na rzeczach wchodzących w skład masy upadłości, w stosunku do których upadły nie jest dłużnikiem osobistym.”;
- 36) w art. 160 wyrazy „według ceny targowej z tej daty” zastępuje się wyrazami „według średniego kursu walut obcych w złotych polskich, ustalonego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego, a gdy takiego kursu nie było — według ceny rynkowej z tej daty”;
- 37) w art. 186 po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:
„§ 3. Wierzyciel może oddać swój głos również na piśmie. Podpis wierzyciela powinien być uwierzytelniony przez sędziego-komisarza, sekretarza sądowego, notariusza lub właściwy organ gminy.”;
- 38) w art. 204 w § 1:
a) w pkt 1 wyrazy „zwykłego pogrzebu upadłego” zastępuje się wyrazami „pogrzebu upadłego odpowiadającego miejscowym zwyczajom”,
b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:
„2a) należności Skarbu Państwa z tytułu zobowiązań podatkowych oraz należności Za-

kładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne zabezpieczone hipoteką, zastawem, wpisem do rejestru statków lub prawem zatrzymania — do wysokości 50% ceny uzyskanej ze sprzedaży rzeczy obciążonej lub z realizacji prawa zbywalnego obciążonego;

2b) pozostałe należności zabezpieczone zastawem, hipoteką, wpisem do rejestru statków lub prawem zatrzymania — do wysokości ceny uzyskanej ze sprzedaży rzeczy obciążonej lub z realizacji prawa zbywalnego obciążonego; jeżeli cena uzyskana ze sprzedaży nie wystarcza na zaspokojenie wszystkich należności zabezpieczonych, należności te będą zaspokajane w kolejności odpowiadającej przysługującemu im pierwszeństwu;”

c) w pkt 3 wyrazy „ostatnie dwa lata” zastępuje się wyrazami „rok ostatni”;

d) w pkt 5 wyrazy „niezbytkownego pogrzebu upadłego” zastępuje się wyrazami „pogrzebu upadłego odpowiadającego zwyczajom miejscowym”;

39) skreśla się art. 208;

40) w art. 209 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. O sporządzeniu planu podziału majątku przedsiębiorstwa państwowego zawiadamia się organ założycielski.”;

41) w art. 218 w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) gdy się okaże, że majątek pozostały po wyłączeniu z niego przedmiotów majątkowych dłużnika obciążonych hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym lub wpisem do rejestru statków nie wystarcza nawet na zaspokojenie kosztów postępowania;”.

Art. 2. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. — Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149,

poz. 703 oraz z 1997 r. Nr 43, poz. 272 i Nr 115, poz. 741) w art. 527 po § 3 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli korzyść majątkową uzyskał przedsiębiorca pozostający z dłużnikiem w stałych stosunkach gospodarczych, domniemywa się, że było mu wiadome, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.”

Art. 3. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1994 r. Nr 7, poz. 25, Nr 77, poz. 355, Nr 91, poz. 421 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 81 poz. 406, z 1996 r. Nr 77, poz. 367 oraz z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 98, poz. 604 i Nr 106, poz. 679) po art. 19 dodaje się art. 19¹ w brzmieniu:

„Art. 19¹. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, może przekazać jednemu sądowi rejonowemu — sądowi gospodarczemu, w którym został utworzony wydział dla spraw upadłościowych i układowych, rozpoznawanie tych spraw, należących do właściwości innych sądów rejonowych — sądów gospodarczych.”

Art. 4. W ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. Nr 4, poz. 23 i Nr 74, poz. 443, z 1992 r. Nr 21, poz. 86, z 1993 r. Nr 11, poz. 50 oraz 1995 r. Nr 86, poz. 433) w art. 3 w ust. 1 w pkt 1 lit. k) otrzymuje brzmienie:

„k) sprzedaży rzeczy w postępowaniu egzekucyjnym i upadłościowym;”.

Art. 5. Przepisy ustawy stosuje się w sprawach, w których postanowienia o ogłoszeniu upadłości zostały wydane po dniu jej wejścia w życie.

Art. 6. Minister Sprawiedliwości ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. — Prawo upadłościowe, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*